

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **Ing. E. D., nar. X**
bytem X

zastoupená JUDr. Vilémem Šilarem, advokátem
se sídlem Bělehradská 679/94, 120 00 Praha 2, č. ev. ČAK 12 606

proti

žalovaná: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2021 č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 6. 2021 č.j. X a ze dne 3. 5. 2021 č.j. X se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4.719 Kč k rukám jejího právního zástupce JUDr. Viléma Šilara, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení 17. 6. 2021 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle

ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 5. 2021 č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

1. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), odňala žalobkyni ode dne 24. 5. 2021 invalidní důchod.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobkyně nesouhlasila se závěry prvostupňového i napadeného rozhodnutí a se závěry podkladových posudků vypracovaných pro účely obou rozhodnutí. Uvedla, že není zřejmé, jak posudkoví lékaři dospěli k rozdílu v procentní míře poklesu pracovní schopnosti žalobkyně oproti posudku ze dne 20. 1. 2019.
3. Namítla také, že posudkový lékař nevzal v potaz její subjektivní pocity uvedené v námitkách ze dne 11. 5. 2021 a že onemocnění ji omezuje v životě v každodenních běžných aktivitách.
4. Podle názoru žalobkyně nevzali posudkoví lékaři též v úvahu skutečnost, že zdravotní stav žalobkyně se v roce 2021 oproti stavu v roce 2019 nezlepšil, nýbrž zhoršil. Posudkový lékař rovněž pochybil, když žalobkyni nepřizval a osobně před vyhotovením posudku nevyšetřil. Z tohoto důvodu si pak nemohl učinit odpovídající představu o zdravotním stavu žalobkyně.
5. Posudkovým lékařům žalobkyně rovněž vytkla, že nepřihlédli k možnostem daným ust. § 3 odst. 1, odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že u ní nebyl prokázán žádný funkční deficit indikující invaliditu. Rozdíl v posudkových závěrech posudkových lékařů oproti roku 2019 připisuje vývoji zdravotních obtíží žalobkyně v čase, když současně i posudek ze dne 3. 1. 2019 hovoří o omezené platnosti posudkového závěru s ohledem na předpokládanou stabilizaci zdravotního stavu žalobkyně.
7. Žalovaná dále uvedla, že subjektivní pocity žalobkyně nemají oporu v objektivních nálezech ani jiných podkladech. Nebyly rovněž zjištěny žádné okolnosti, které by zakládaly možnost postupu podle ust. § 3 odst. 1, odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity.

8. Žalovaná s ohledem na namítanou správnost posouzení zdravotního stavu rovněž navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV, resp. potřebu vypracování takového posudku konstatovala.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
10. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla tak, že se podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. žalobkyni ode dne 24. 5. 2021 odnímá invalidní důchod, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 3. 2021 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %, a žalobkyně tak již není invalidní.
11. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, ve kterých namítla, že žádné zlepšení svého zdravotního stavu nepocituje, spíše naopak. V prvostupňovém rozhodnutí postrádala vysvětlení to, v čem konkrétně se její zdravotní stav měl zlepšit. Následně žalobkyně velmi podrobně vypočetla svoje zdravotní obtíže, které ji omezují v osobním a pracovním životě.
12. O námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, který vycházel ze zdravotní dokumentace PSSZ, ošetřujícího lékaře a dalších odborných lékařských nálezů, včetně žalobkyní doložených lékařských zpráv. Lékař v posudku o námitkách žalobkyně dospěl k závěru, že tato není od 29. 3. 2021 invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, položce X, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 % - 35 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ustanovení § 3, vyhlášky o posuzování invalidity, upravena nebyla.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.).
14. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.

15. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
17. V projednávaném případě žalobkyně zpochybňovala skutkové závěry týkající se posouzení jejího zdravotního stavu. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“), která soudu předložila posudek ze dne 13. 10. 2021, evidenční číslo SZ/2021/2052-PH-13 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. J. B., další lékař MUDr. P. S. s odborností psychiatrie a tajemnice V. H..
18. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, zdravotní dokumentace ČSSZ, zdravotní dokumentace PSSZ, nově předložených lékařských zpráv a na základě psychiatrické vyšetření žalobkyně odborným příslušným lékařem k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 35 %, a proto se v jejím případě jednalo i nadále o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995, která u žalobkyně trvá i nadále a bez přerušení. Posudková komise u žalobkyně shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, jak ji vymezuje kapitola X, položce X, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 25 % – 35 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně posudková komise zhodnotila na 35 %, tj. na samé horní hranici stanoveného procentního rozpětí, a to s ohledem na tíži X a úroveň sociálního fungování se zohledněním X.
19. Odlišnost uvedených závěrů od závěrů posudků vyhotovených pro účely napadených rozhodnutí žalované posudková komise odůvodnila tím, že X onemocnění žalobkyně

podle lékařských nálezů a přešetření žalobkyně při jednání komise koreluje v pokračujících invaliditách prvního stupně.

20. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
21. V řízení předložený posudek přitom splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku pak je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobce. Účastníci řízení pak ke složení posudkové komise a obsahu posudku ničeho nenamítali. V projednávané věci soud nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobkyně jednalo i nadále o invaliditu prvního stupně. Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto jej městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. To vše i přes relativně malý rozdíl v míře poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zjištěné žalovanou ve správním řízení oproti zjištěním v rámci řízení soudního, neboť těmito zjištěními již pokles pracovní schopnosti žalobkyně překročil stanovenou hranici pro invaliditu prvního stupně. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.
23. Žalobkyně byla v řízení úspěšná, pročež jí náleží náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) v tomto případě představovaná náklady právního zastoupení. Náklady tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení

ve věci a příprava, sepis a podání žaloby, a účast na jednání před soudem. Dle ustanovení § 7 bodu 3 ve spojení s § 9 odst. 2 advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 1.000,- Kč (3 x 1.000,- Kč = 3.000,- Kč). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300,- Kč za každý úkon (3 x 300,- Kč = 900,- Kč). Celkem tedy náklady právního zastoupení činí částku ve výši 3.900,- Kč, když k této částce je třeba rovněž připočítat částku odpovídající DPH ve výši 819,- Kč, neboť právní zástupce žalobkyně prokázal, že je plátce DPH. Celkem tedy náklady právního zastoupení žalobkyně v tomto řízení činí 4.719,- Kč včetně DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 19. ledna 2022

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.

samosoudce